

ANEM

A FONTS

27

OCTUBRE 2018

Entaular-se amb Jesucrist en la Revisió de Vida

Jordi Fontbona, amb aportacions
d'Oriol Garreta i Pepe Rodado

ACCIÓ CATÒLICA OBRERA

ÍNDICE

INTRODUCCIÓ.....	3
<i>Quatre pinzellades sobre la Revisió de Vida.....</i>	<i>3</i>
<i>Repassem breument aquests tres passos.....</i>	<i>6</i>
VEURE.....	9
<i>La preparació del Veure.....</i>	<i>9</i>
<i>Aspectes a tenir en compte en el Veure.....</i>	<i>11</i>
<i>Un moment important del Veure: la implicació de tots.....</i>	<i>13</i>
JUTJAR.....	15
<i>Dos aspectes que podem remarcar del text.....</i>	<i>16</i>
<i>El mitjà de l'Estudi d'Evangelí.....</i>	<i>19</i>
<i>Resumint.....</i>	<i>19</i>
ACTUAR.....	24
<i>Pregària.....</i>	<i>26</i>
BIBLIOGRAFIA:.....	27

INTRODUCCIÓ

Segurament molts de nosaltres fa anys que fem Revisió de Vida (RdV) i, començant per mi, sincerament reconec que, després de més de cinquanta anys que en faig, puc dir que encara no en sé fer prou ni acompanyar-la prou bé. I, per tant, em podeu dir allò de “metge, cura’t a tu mateix”.

El gran mestre de la RdV, Albert Marechal, que va ajudar a fundar l’ACO a Catalunya, deia que a fer RdV se n’aprèn fent-ne. I la veritat és que no en sabem mai prou perquè no és una teoria, sinó que parteix de la vida i l’acció personal; del que passa fora i també del que es mou dins el nostre cor (inquietuds, sentiments, desitjos i actituds, que són canviants i circumstancials).

[Malgrat] no sabem treure’n tot el suc que pot donar de si, fer Revisió de Vida ens ajuda a viure la fe en Jesucrist i el compromís militant

Hem de reconèixer que no sabem treure’n tot el suc que pot donar de si. Però, amb tot, també és veritat que segurament tots reconeixem que fer RdV ens ha ajudat i ajuda a viure la fe en Jesucrist i el compromís militant. Sense la RdV potser no seríem els mateixos.

Quatre pinzellades sobre

la Revisió de Vida

Comencem preguntant-nos com i quan fem les reunions. Com podem, oi? Hi té molt a veure el que en podríem dir el CLIMA que es crea: no és el mateix començar en un clima de mitja tertúlia, que començar amb una

pregària (llibreta de pregàries que fa cada un); i, sobretot, l'ACTITUD amb què anem a la reunió (aquests dos aspectes, cada grup sap com els compagina).

La Revisió de Vida és molt més que un mètode,
tot i que seguim uns passos concrets: Veure,
Jutjar i Actuar

I potser també el que últimament forma part de les reunions són “les piulades”, que com a música de fons es van sentint mentre fem la RdV. Personalment penso que no ajuden gaire a crear un bon clima.

Una primera cosa que podem dir és que la RdV és molt més que un mètode, tot i que seguim uns passos concrets com són Veure, Jutjar i Actuar, però això no vol dir que funcioni de manera matemàtica, com dir dos i dos fan quatre. És veritat que per fer RdV fem servir el cap, ja que busquem unes causes i unes conseqüències; però també anem aprenent, a poc a poc, a re-visar (re-mirar) la vida amb els ulls de Jesús: una mirada que té a veure amb el cor.

I és per això que tota RdV, ben feta, ha d'arribar i pot arribar a tocar les nostres actituds i sentiments; o sigui, el terreny més vital, el nostre ser com a persones, el que es cou en el nostre interior, perquè tal com deixa molt clar Jesús: és del cor que surt tot el bé i el mal que fem (Mc 7,1-20).

Tota Revisió de Vida, ben feta, ha d'arribar i pot
arribar a tocar les nostres actituds i sentiments

Per tant, podem dir que ens movem en el terreny de la conversió personal, ja que la RdV porta en si mateixa un dinamisme espiritual, que ajuda a viure una espiritualitat encarnada i centrada en Jesucrist i l'Evangelí.

Una espiritualitat que té les seves arrels en el misteri i dinàmica de l'Encarnació, i que s'endinsa en el cor de Déu i en el del Món Obrer. I per això ajuda a veure la persona no com un objecte, sinó com un misteri, perquè cada home i cada dona són imatge de Déu i, per tant, sagrats. Una espiritualitat que Cardijn va saber plasmar en les Tres Veritats.

És d'aquí que arrenca la gran intuïció genial del fundador de la JOC, que, inspirat sens dubte per l'Esperit Sant, va saber posar a les mans dels nois i noies obrers de principi del segle XX que vivien unes condicions de treball infrahumanes, un instrument revolucionari que va ajudar a descobrir, entendre i fer vida, la saviesa evangèlica que Déu revela als petits (Lc 10,21-22).

Una saviesa i una espiritualitat que porta a veure i viure la vida des de Déu, des de Jesús i amb Jesús. I així, aplicant una metodologia i dinàmica reflexiva i activa a la vegada (vida-reflexió-acció), va néixer el Veure, Jutjar i Actuar de la RdV.

Repassem breument aquests tres passos

En el Veure partim d'un fet concret o d'una situació que estem vivint. Es busca, entre tots, les causes que han provocat aquest fet o situació, i les conseqüències que incideixen en l'àmbit personal i en el col·lectiu. I és en aquest moment que aportem fets o situacions semblants que ajuden a anar més a fons i a implicar-nos tots en la RdV.

Com sabem, va molt bé que en acabar el Veure, intentem entre tots buscar "el nucli" que centri o resumeixi tot el que ha anat sortint abans, i des d'aquest nucli entrar en el Jutjar; per poder així situar-nos davant de Jesús i l'Evangelí i escoltar des del cor, que és el lloc privilegiat per a fer aquest trobament vital amb Ell, i no només des de la lletra de l'Evangelí.

I és llavors que, des d'aquest trobament amb la persona de Jesús i l'escolta amb el cor de la seva Paraula, brollaran les respostes evangèliques. I aquesta resposta ha de ser (si fem bé la RdV) el moment del compromís, l'Actuar: un Actuar que no serà tant fruit del voluntarisme o les bones intencions, sinó que hauria de sortir d'aquest trobament vital amb Jesucrist que ha provocat en nosaltres un canvi interior, una conversió, una curació o guarició i una manera de mirar la vida amb els ulls de Jesús.

Albert Marechal resumeix aquests tres passos d'una manera molt maca, que ens pot ajudar a entendre quin és l'esperit de la RdV, la seva espiritualitat, i també la seva finalitat:

"Les nostres vides quotidianes, privades o públiques, són un teixit de fets i d'encontres entre persones. Aquest teixit comporta milers de fils que s'entrecreuen. Aquests milers de fils de la nostra vida, ¿no són alhora els milers de relacions providencials que Déu ens dona per teixir-les amb els homes i dones, per estimar-los i ajudar-los a percebre la revelació de les seves persones, mitjançant la descoberta del sentit de la seva vida?... Aquests fets són nusos de vida, nusos de persones. No tenim dret a tractar-les com la grava dels carrers o dels camins. En realitat, són pedres precioses. Convé fixar-s'hi, deturar-se, agafar-les una per una, examinar-les, descobrir-ne la complexitat i el seu lloc en la vida del

món que cal salvar... L'Esperit actua en el món, en la història, en la ment i la consciència de les persones. ¿No fou Ell que, ja fa temps, inspirà la idea de la RdV?... RdV significa: visió diferent, nova o renovada de la vida. Reveure els nostres motius i els nostres sentiments és certament bo i necessari, però no n'hi ha prou. El que s'ha de revisar és el fons del nostre cor, per obrir-lo al pas o vinguda de Crist”

El sentit més profund de la Revisió de Vida és descobrir el Déu encarnat, present i actuant en el cor de la vida i les persones

Això últim és el moll de l'os i la finalitat última de la RdV, on hi ha el sentit més profund i podríem dir espiritual de la RdV, la seva espiritualitat i també la seva teologia de fons: descobrir el Déu encarnat, present i actuant en el cor de la vida i les persones, i que, a la vegada, ens va ajudant a obrir els ulls del nostre cor per descobrir i acollir el pas o vinguda de Crist a les nostres vides i en el cor de les persones i del món. Aquest és i hauria de ser el terreny propi del Jutjar.

Per això penso que el secret d'una bona RdV no està tant que seguim, més o menys, els tres passos, sinó, sobretot, si la fem amb el cor i els ulls oberts. Aquí està el secret i també la riquesa de la RdV, ja que llavors és quan podem arribar a entaular-nos amb Jesús, tal com diu aquell text de l'Apocalipsi, per mi un dels més bonics de tota la Bíblia: *“Mira, sóc a la porta i truco. Si algú escolta la meva veu i obre la porta, entraré a casa seva i soparé amb ell, i ell amb mi”* (Ap 3,20).

El secret d'una bona Revisió de Vida no està tant que seguim els tres passos, sinó, sobretot, si la fem amb el cor i els ulls oberts

Aquesta és la finalitat última de la RdV: escoltar els trucs constants de Jesús a la nostra vida, obrir-li els ulls i el cor de bat a bat, i així, com

diu Marechal, obrir-nos al pas o vinguda de Crist. És per això que no es tracta només, en el moment del Jutjar, de referir-nos a un text o textos de l'Evangelí, sinó d'arribar a un trobament vital amb la persona de Jesús i la seva Paraula adreçada a mi.

La finalitat última de la Revisió de Vida és escoltar els trucs constants de Jesús a la nostra vida, obrir-li els ulls i el cor de bat a bat

VEURE

La preparació del Veure

- El més normal i convenient és fer roda de fets. Cada membre del grup ha d'haver escollit un fet de vida, preparar-lo i saber donar raó d'haver-lo triat. El grup escull el fet que sembli més interessant, o el que pot tenir més elements comuns amb els altres fets presentats, o escollir el que pot urgir més en aquell moment. Aquest sistema té els seus inconvenients: hi ha fets de vida que queden sense revisar. Tot i això, sempre hi ha la possibilitat, si escau, de tornar-lo a presentar com a fet semblant dins la mateixa RdV o bé presentar-lo novament en una altra reunió.
- Hi ha grups que fan la RdV en una sola reunió, que normalment no hauria de durar més de dues hores.
- Altres grups fan la RdV en dues parts: en una primera reunió fan la roda de fets, n'escullen un i dediquen la resta del temps al VEURE, i deixen per a la reunió vinent el JUTJAR i l'ACTUAR per poder estar més disposats i preparats. Això permet aprofundir més en l'Evangelí i dedicar més temps al compromís.
- Hi ha grups en què, per torn, cada membre del grup prepara la seva RdV quan li toca. Aquest sistema també té els seus inconvenients: presentar un fet ja passat que no té actualitat; no trobar cap fet per revisar quan a un li toca presentar el fet; presentar, més que un fet de vida, una situació personal que viu l'interessat, amb el perill que això té de divagar molt, de no saber concretar la RdV en un aspecte central, o fins i tot de convertir la RdV en una conversa sobre un tema.
- És important preparar personalment la RdV, i si pot ser fer-ho amb el responsable i el consiliari. Això ajudarà a portar-la més ben preparada pel que fa a la concreció del fet, i també pot ser una bona ocasió

perquè tant el responsable com el consiliari es vegin personalment i periòdicament amb cada membre del grup.

- Una bona cosa és escollir el fet de vida a partir del quadern de vida o de militant, on surten els compromisos que té el militant, com els va portant, dificultats o èxits que té, les persones amb qui conviu, treballa o es relaciona normalment, les revisions de vida que es fan en el grup, els compromisos que s'han assumit a la RdV, etc. Seria bo que cada militant anotés cada dia al seu quadern un fet viscut i el portés a la pregària personal.
- Un bon ajut serà portar escrit i treballat el fet de vida, si pot ser en el propi quadern de vida o de militant, i haver escollit un text de l'Evangeli per a la RdV.
- També pot ajudar molt, a l'inici de curs, concretar els objectius personals de cada militant en el nou curs, els objectius que el grup decideix per al curs, tenint en compte les prioritats del Moviment i els compromisos que té permanents cada militant del grup.

Aspectes a tenir en compte en el Veure

- Més que veure la vida, cal mirar de nou la vida, fer-la passar novament per davant nostre, no com una fotografia, sinó com una pel·lícula, amb tota la seva riquesa de detalls, de gestos, de sentiments, d'accions. Contemplar-hi tot el que potser ens va passar inadvertit en el seu moment. La RdV ens educa, per tant, la mirada a la vida i a les persones.

La Revisió de Vida ens educa la mirada a la vida
i a les persones

- No solament contemplar la vida, sinó reviure-la, reviure el que vaig fer i experimentar, el que vaig sentir, les persones que també hi participaven, amb els seus sentiments, postures i reaccions. Explicar al grup per què presento aquest fet de vida, per què explico aquests detalls, per què hi faig sortir aquestes persones.

- Valorar els fets concrets, més que no pas les situacions. Tenim la tendència a transformar la RdV en una revisió de l'estat en què ens trobem, de la problemàtica que vivim, de les situacions que es donen, i això, tot i que no s'exclou que algun cop pugui ser objecte de RdV, dificulta molt la concreció, es tendeix a la dispersió i divagació, a convertir la RdV en un conversa sobre un tema interessant, a no saber-nos implicar del tot en la RdV, a no trobar després un compromís d'acció efectiu. En qualsevol cas s'ha de procurar concretar en fets viscuts el tema presentat.
- Mirar les persones, les seves reaccions, els seus sentiments, l'entorn que les influencia, com els afecta el fet que es revisa. I no oblidar que el qui presenta el fet a revisar, hi ha d'estar implicat i, per tant, s'ha de revisar, també, ell mateix. Haurà de fer sortir sovint la paraula "jo" per mostrar la seva implicació, fer sortir les persones, els grups, les institucions que també hi estan implicades.

 La Revisió de Vida va formant la nostra
 consciència de classe davant d'una societat
 consumista i d'un món globalitzat

- No mirar el fet aïlladament, sinó mirar-lo formant part de tot un procés col·lectiu, social, polític, eclesial, familiar, laboral... La RdV va formant la nostra consciència de classe davant d'una societat consumista, davant d'un món globalitzat pel sistema neoliberal i de pensament únic.
- Pot ajudar a aprofundir en el fet les prioritats que l'ACO proposa cada curs al Moviment, com les estem vivint, si surten reflectides o no en el fet.
- Cal evitar convertir el Veure en una tertúlia o consultori, per donar consells, o per discutir opinions i tendències.
- El Veure no es pot allargar excessivament. Pot dificultar fer un bon Jutjar.

- Cal evitar buscar solucions immediates al fet que es revisa. La RdV no és per donar solucions. Cada membre del grup, amb l'ajuda de tots, ha de prendre la seva pròpia postura davant del fet revisat o els fets semblants presentats.
- A la RdV ens revisem tots i no solament qui ha presentat el fet. Per això és tan important que, en el moment precís, cadascú aporti fets semblants en què estigui implicat i en què apareguin actituds i valors que hagin sortit en el fet revisat.
- Sovint cal recordar que ajuda molt a centrar i aprofundir el fet, buscar les seves conseqüències i les seves causes. Per què s'ha provocat aquell fet, com ha repercutit en les persones, en el col·lectiu. Arribar a les causes polítiques, econòmiques i socials del fet, les seves arrels obreres. Hem de ser conscients que tot fet de vida té la seva història personal i col·lectiva.

 Tot fet de vida té les seves motivacions
 i explicacions en la història obrera

- Cal aportar a la RdV l'experiència del món obrer, els seus valors, la seva història, i adonar-se que tot fet de vida té les seves motivacions i explicacions en la història obrera.

Un moment important del Veure: la implicació de tots

- Ajuda a sentir-se implicat en el fet que es revisa cercar els aspectes positius i negatius del fet, les actituds de les persones i dels col·lectius, els valors o contravalors que hi apareixen, descobrir quines actituds i valors estan en joc, les estructures de pecat que dominen i controlen la vida de les persones.
- A mesura que van sortint els valors i les actituds del fet que revisem,

ens anem adonant que també nosaltres, en altres fets que vivim, ens trobem amb els mateixos valors i actituds, i espontàniament expressem les nostres vivències i experiències. Són els fets semblants. Cal que tothom aportï fets semblants, si no vol restar al marge de la RdV.

- A partir dels fets semblants que hagin sortit i de totes les actituds positives o negatives aparegudes, cal anar centrant-se en un aspecte o actitud concreta, la que creguem més important o més comuna en els fets presentats. Això permetrà trobar el centre de la RdV, el nucli, ja no del fet revisat ni dels fets semblants, sinó allò en què tots ens trobem implicats, perquè ho hem viscut o ho estem experimentant en la vida i ens els compromisos que tenim.
- A partir d'aquest moment cal centrar la RdV en aquest nucli, fer silenci per interioritzar-lo, i disposar-se al Jutjar.

JUTJAR

Segurament que tots coincidim i creiem que és el moment fort i central de la RdV, i també l'espai privilegiat de trobament amb la veritat de nosaltres mateixos i amb la veritat del món que vivim, i de trobament amb Jesucrist i el seu Evangeli. D'aquí ve que es parla del Jutjar com d'un CONTEMPLAR, o sigui: aprenem a mirar la realitat amb els ulls de Déu, amb els ulls de l'amor, i a mirar en profunditat el que es cou en el nostre interior; mirar quines són les nostres actituds més fondes.

Cada RdV, i sobretot el Jutjar, hauria d'arribar a tocar el nostre cor, com diu també Marechal: *"a remoure cada terròs de la meva vida, cada acció, per tal de posar-la a la llum del qui és la Llum del món"*, Jesucrist. I perquè tal com ens diu Ell és del cor que surt el bé i el mal que fem.

El text de la paràbola del sembrador (Mt 13,1-30) ens pot ajudar a l'hora de fer el Jutjar.

Penso que aquest text podria ser molt bé com una de tantes RdV que Jesús anava fent amb els deixebles, a partir de la vida i del que s'anaven trobant tot fent camí.

Jo hi veig dos moments: a 13,3-9.24-26 Jesús explica el fet: Un sembrador... Una llavor (blat) que va creixent... Una altra que es va assecar... I també que la llavor (el blat) creixia envoltat de jull, de mala herba.

Després a 13,18-30 explica, a part, als deixebles el seu sentit. Penso que podria ser com el Jutjar del que primer ha fet veure en el fet, ja que els ajuda a mirar el seu interior i descobrir-hi què és el que no deixa créixer la llavor: sent l'anunci i té el cor tancat...; té poques arrels...; les preocupacions del món i la seducció de les riqueses...; i finalment la terra bona que escolta i acull la paraula sembrada i dona bon fruit...

I no oblidem que aquesta mirada al nostre interior l'hem de dirigir també al cor del món, de les persones que han sortit a la RdV, al cor de les estructures socials i polítiques, on trobem també la duresa del camí, les pedres i entrebancs, les males herbes i la terra bona.

Dos aspectes que podem remarcar del text

(1) Depèn de nosaltres que la llavor sembrada en nosaltres arribi a créixer; del com acollim la Paraula.

El Jutjar hauria de ser aquest “remoure”, que diu Marechal, el nostre interior i descobrir-hi què hi ha de veritat i mentida, de JULL (molt semblant al blat). I això comporta mirar-lo de cara, sense por. O sigui, mirar les nostres limitacions, el nostre egoisme, el nostre PECAT, les nostres actituds més fondes, i tot el que hi ha d'això en les persones i en la societat. I anar avançant a acceptar-les, tot sabent que no podem arrencar-les de cop, ja que podríem arrencar també el blat (aprendre a conviure amb les nostres limitacions i les limitacions dels altres i del món).

El Jutjar hauria de ser aquest “remoure” el nostre interior i descobrir-hi què hi ha de veritat i mentida

Tant de bo que en cada RdV sabéssim acollir i fer nostra la Paraula, l'Evangeli. Com aquells deixebles d'Emaús, que, després d'escoltar Jesús, tot fent camí, d'invitar-lo a entrar a casa seva i a sopar, i asseure's amb ells a taula, el seu cor bull per dins, es retroben amb Jesús i això els empeny a l'acció que els porta a refer el camí amb alegria i esperança, per comunicar als altres la Bona Nova.

I ja que parlem de menjar, de sopar junts, provem ara també un exemple culinari: per fer una bona paella primer necessitem barrejar bé tots els

ingredients (el sofregit, el peix, l'arròs, etc, i finalment tirar-hi l'aigua); i després, ben tapat, deixar que faci xup-xup.

Per això penso que va bé fer la RdV en dues etapes que ajuden a aprofundir, a treballar tranquil·lament a casa i entaulat amb Jesús, a escoltar el que em diu i em demana en aquest moment i a partir del que estem revisant.

I tornant a l'exemple de la paella, deixar que l'Evangeli ressoni dins nostre, per tal que, de mica en mica, la nostra vida vagi fent olor d'Evangeli. I així, com diu sant Pau *“per mitjà nostre, [Crist] escampa a tot arreu la bona olor del seu coneixement”* (2Co 2,14). Com la flaire de la paella que se sent de lluny.

(2) Del que sí que podem estar ben segurs és que la llavor ja està sembrada en el nostre cor i en el cor del món.

Aquesta llavor pot ser la capacitat que tota persona té de sentir-se estimada i d'estimar. Una capacitat que pot esdevenir infinita, tal com ho va demostrar Jesús: sentir-se estimat pel Déu Pare i Mare, i estimar fins al límit.

És la capacitat que tenim tots, pel fet de ser creats a imatge i semblança de Déu (Gn 1,26-27). Per això Pau diu: *¿No sabeu que sou temple de Déu i que l'Esperit de Déu habita en vosaltres?* (1Co 3,16). Aquest podem dir que és el nostre ADN com a humans. Per això tenim la capacitat de reconèixer o no Déu com a Pare-Mare de tots. Un Déu que fa sortir el sol, com diu Jesús, sobre bons i dolents (Mt 5,45). I que, ajudats per Ell, ens podem sentir i viure com a fills i filles d'aquest Déu, i com a germans els uns dels altres.

I és en la mesura que ens estimem, que anem creixent com a persones, anem transformant la nostra societat, i anem coneixent i entrant en aquest misteri d'Amor que és Déu. Tal com ens diu tan bé la primera carta de Joan (que us recomano que treballeu): *“Déu és amor, i el qui està en l'amor està en Déu, i Déu està en ell”*. (1Jn 4,7-21)

I és en el Jutjar de la RdV que ens hauríem d'ajudar a situar-nos en el terreny de la nostra interioritat, que és on hi ha sembrada aquesta llavor original que Déu ha sembrat en el nostre cor. I així acostant-nos a la font de l'amor que és Déu, anar-nos fent conscients de la nostra capacitat d'estimar. I contemplar també aquest Déu present en el món, en les persones, en les entitats i col·lectius de la societat, que és plena de signes d'aquesta presència.

La nostra vida i acció haurien de néixer d'aquesta font original que és Déu-Amor. Perquè l'acció i compromís que no neix d'un canvi interior, d'una conversió, que es basa en l'amor, no canvia res, ni transforma res. I llavors, podem dir que els compromisos de les RdV es queden en un seguit de bones intencions.

La nostra vida i acció haurien de néixer
d'aquesta font original que és Déu-Amor

El Jutjar hauria de ser aquest espai per, tranquil·lament, escoltar junts Jesús, i fent-ho des de l'Evangelí i des del tros de vida que estem revisant. I que ens hauria de portar a MIRAR el fons del nostre cor. Perquè és d'allà d'on ha de brollar la resposta que ens porta a concretar, a un bon Actuar, a un canvi d'actituds i a una acció d'acord amb Jesús i l'Evangelí.

Per això cal tenir en compte que la RdV no s'hauria d'acabar amb la reunió de grup, ja que sempre ens emportem dins nostre el bon o mal gust d'haver-nos trobat, més o menys, amb Jesús.

A l'hora del Jutjar, pot anar bé callar una estona.
I deixar que parli el cor i brolli la pregària

I és per això que, a l'hora del Jutjar, pot anar bé callar una estona, fer una estona de silenci (ja hem xerrat molt en el Veure). I deixar que parli el cor i brolli la pregària. Aprofito per repetir que la pregària hauria de ser el començament habitual de tota RdV. Com també la pregària hauria de ser

present al llarg de tota la nostra vida. Necessitem pregar perquè Déu ens ajudi a conviure amb tots els entrebancs de la vida. Si Jesús necessitava pregar al Pare, molt més infinitament ho necessitem nosaltres, pobres pecadors. Necessitem pregar per seguir el camí de l'amor, per seguir Jesús de més a prop. Necessitem que Ell ens ajudi, per tal que la nostra mirada i el nostre cor estiguin fixats en Ell, i perquè Ell sigui el tresor i la perla de la nostra vida (Mt 13,44-46). *“Perquè on tens el tresor, hi tindràs el cor”*, ens diu Jesús (Mt 6,21).

El mitjà de l'Estudi d'Evangelí

Sent sincers hem de reconèixer que anem bastant fluixos pel que fa a conèixer i treballar l'Evangelí. I, si no, anem al moment del Jutjar, quan intentem relacionar el que estem revisant amb Jesús i l'Evangelí. I llavors rebusquem en el nostre imaginari els pocs textos que potser coneixem, i confiant que serà el consiliari/a que ens hi ajudarà.

Necessitem escoltar i conèixer Jesús per poder fer el que Ell ens diu. I per escoltar-lo, cal parar-se, que és el que no fa Marta, a qui Jesús avisa que se li pot escapar el més important i l'única cosa necessària (Lc 10,38-42). Amb això vull dir que necessitem fixar-nos i parar-nos en i amb Jesús, per poder-lo escoltar i per viure i actuar d'acord amb Ell.

Ben mirat, hem de reconèixer que només en coneixem uns quants textos, els més habituals i repetits. Ens fa falta conèixer i treballar tot l'Evangelí. Sóc del Pradó i fem el compromís de fer Estudi d'Evangelí (EdE) personal sovint, i confesso que és el que més m'ha ajudat i configurat com a cristià i com a capellà. Més que la teologia que he estudiat i els llibres que he llegit. Jo puc dir que l'EdE m'ha ajudat a conèixer Jesucrist d'una manera vital i no teòrica. Per això li estic infinitament agraït.

Resumint

M'agrada dir que la RdV és un mètode de formació integral, ja que, de fet, vertebrada tota la vida del militant unint la vida i la fe. I, a la vegada, té

efectes guaridors, ja que podem dir que Jesús, mitjançant la RdV, ens va alliberant i curant, a poc a poc, de les nostres paràlisis i dimonis interiors (del jull, de la mala herba).

Els que fa temps que fem RdV hem experimentat que, després d'una RdV ben feta, n'hem sortit amb aquesta convicció. Reconeixem que la RdV ens ha anat guarint i configurant la nostra vida. I és aquí on veiem una relació amb l'acció guaridora de Jesús. Els considerats "miracles" (curació de cecs, coixos, paralítics, expulsió de mals esperits, etc.)

vindrien a ser “l'Actuar” de Jesús, com a fruit de la seva *compassió* (paraula que surt molt a l'Evangelí i que era el que el movia a actuar des del cor, des de l'amor). Podríem citar ara molts textos en aquest sentit.

N'hi ha un que veig molt relacionat amb la RdV i de com, progressivament, ens va ajudant a obrir els ulls: és aquell del cec a qui Jesús toca els ulls i comença a veure-hi, però diu que veu les persones com arbres que caminen. I Jesús el torna a tocar, i el cec hi veu clarament. (Mc 8, 22-26)

Tant de bo que en cada RdV ens deixéssim tocar per Jesús, per anar aprenent així a mirar com Ell. És preciós fer un EdE sobre la mirada de Jesús. N'hi ha multitud de textos (l'home ric: *"Jesús se'l mirà i el va estimar"* (Mc 10,21); la negació de Pere: *"Llavors el Senyor va girar-se i mirà Pere"* (Lc 22,61), etc.).

Una mirada que és més que veure (normalment diem: "he vist en tal"). Però Jesús ens ensenya a mirar-nos als ulls, que és ja entrar en una certa relació o comunió amb l'altre. És mirar des del cor, des de l'amor i el perdó.

Una mirada que nosaltres coneixem per haver-la descobert en els ulls de Jesús. I, a poc a poc, aprenem a mirar la vida i les persones des d'una intel·ligència cristiana, des d'una saviesa evangèlica. Aquella saviesa que ve de Déu i que no té res a veure amb la saviesa humana: *"T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos"* (Lc 10,21). Aquesta és la saviesa que ve de l'amor i que ens ajuda a mirar el nostre cor, que és on hi ha l'arrel del que deforma la nostra mirada, allò que som en realitat com a persones (*"L'home bo, del bon tresor del seu cor, en treu la bondat"* Lc 6,45). Aquest és el moment del Jutjar.

És per això que crec que hauríem de fer la RdV com un autèntic acte de fe, perquè no tinguem cap dubte que ho és, ja que fer RdV en grup no és només un trobar-se entre amics i parlar de qualsevol tema, sinó que, com deia abans, ens trobem per compartir la nostra vida i la nostra fe en Jesucrist, amb el desig d'entaular-nos amb Ell.

En cada Revisió de Vida partim de la nostra vida, de la nostra poca fe, de les nostres cegueses, coixeses, paràlisis. I busquem acostar-nos a Jesús per escoltar-lo, deixar-nos tocar per Ell

En cada RdV partim de la nostra vida, de la nostra poca fe, de les nostres cegueses, coixeses, paràlisis. I busquem acostar-nos a Jesús per

escoltar-lo, deixar-nos tocar per Ell. Amb ganes de curar-nos, de ser millors, de veure-hi més clar. Amb ganes de ser més lliures per estimar més, tal com Jesús ens ha estimat i ensenyat. Perquè, en el fons del fons, és aquí on ens ho juguem tot en aquesta vida.

Cada petit avenç, cada pas endavant que hem donat, i que veiem en els altres ¿no són ja un acte de fe, més o menys conscient? (“*La teva fe t’ha salvat, aixeca’t i camina*” deia Jesús, algunes vegades, després de curar algú.)

Com ha fet en tants militants que ens han precedit, que ajudats per Ell i per la RdV, han demostrat la seva fe i el seu compromís militant (si som ara aquí és gràcies a ells). I com també ara ho està fent amb nosaltres.

Per això, siguem agraïts, i també preguntem-nos personalment i en els nostres propis grups: ¿Ens creiem de veritat les possibilitats infinites que conté la RdV com a escola de vida i com a mitjà privilegiat per educar, fer créixer i unificar la nostra fe i la nostra acció militant?

La resposta la tenim cada un de nosaltres. Fer més bé la RdV depèn de nosaltres.

ACTUAR

Albert Marechal quan parla dels tres moments de la RdV també els anomena Mirar, Contemplar i Estimar.

Entendre l'actuar dels moviments evangelitzadors, i l'acció en general, com estimar, és força decisiu en com enfoquem aquest moment de la veritat que és l'Actuar. Sovint constatem en les nostres RdV que el Veure es fa molt llarg, el Jutjar es passa més de pressa, i a l'Actuar, moltes vegades, o no s'hi arriba o es queda en coses molt generals o en desitjos. Dic que l'Actuar és el moment de la veritat, en el sentit que podem fer una anàlisi o lectura molt acurada de les situacions i fets revisats, però si no ens porta a implicar-nos i complicar-nos en aquell fet o situació, de fet no passem de fer una conversa plena de paraules però que no incidirà en la realitat per a ser transformada segons el pla del Regne de Déu. Sempre recordo el vers d'una cançó que deia: “un pensament, un pensament mai no pot fer el que farà un pas d'amor”.

Si fem bé la Revisió de Vida l'Actuar ha de ser
també de tots els membres del grup

Si fem bé la RdV, en què tots els membres del grup ens sentim implicats a través dels nostres fets paral·lels i en el nucli de la RdV, l'Actuar ha de ser també de tots els membres del grup, i no només del que presentava el fet en el punt de partida de la revisió.

Havent-nos escoltat en el Veure i escoltant Jesús en el Jutjar, potser ens sentirem interpel·lats en algun sentit; potser ens sentirem cridats a alguna cosa, ja sigui alguna acció, algun canvi d'actitud, etc.

Si el Jutjar ens ha ajudat a discernir els signes del Regne de Déu en la vida contemplada i els obstacles que l'ofeguen, l'Actuar ens ha de

portar a acollir i concretar les crides que Déu mateix, font inesgotable de vida, ens fa a col·laborar amb ell en el seu treball permanent a favor del Regne, que és el seu projecte d'humanitat. Així la nostra acció no serà una simple tasca voluntarista a realitzar o uns manaments a complir sinó la resposta d'amor, ací i ara, a les crides del Déu-Amor.

És per això que l'Actuar pot tenir dos nivells de compromís:

- *Compromís personal de conversió*

Cada membre del grup pren un compromís personal de conversió d'actituds, que de fet és un canvi de cor, és a dir, una veritable conversió en la línia del que Jesús ens proposa.

- *Compromís personal d'acció*

Cada membre del grup pren el seu compromís com a militant, és a dir, un compromís d'acció concreta de cara a transformar la realitat que viu, amb les persones amb qui comparteix la vida.

L'acció també ha de tenir en compte com es pot posar en acció les persones implicades en els fets revisats.

Un altre camp de l'Actuar és si hi ha alguna acció comunitària a fer, com a grup. Aquest aspecte no sempre és possible, però en alguns casos estarà bé poder plantejar-nos-ho.

En plantejar-nos l'acció, perquè de debò sigui concreta, cal fer-nos quatre preguntes: què, amb qui, quan i com ho faré.

És important també plantejar quan revisarem aquests compromisos, que són peces pedagògiques i de lectura creient de la realitat destacables; perquè, si no, moltes vegades queden oblidats i, per tant, sense contrast i valoració. Alguns compromisos es poden revisar a l'inici de la reunió següent.

Pregària

Tot i que hi ha hagut moments de pregària durant la RdV, és bo acabar-la amb una pregària d'agraïment, de petició de perdó, de petició d'ajuda. Una pregària en què tinguem en comte els companys i companyes del grup, les persones i situacions que han sortit a la RdV. És important perquè l'actitud de pregària ens situa en una correcta relació d'humilitat i confiança amb Déu, amb els altres i amb nosaltres mateixos. I l'acció pren una dimensió

És bo acabar la Revisió de Vida amb una
pregària d'agraïment, de petició de perdó, de
petició d'ajuda

de profunditat, de gratuïtat i de missió-vocació, que ens allibera de pors i ens empeny a superar els obstacles personals, socials i estructurals que ens dificulten l'acció i ens paralitzen. D'aquesta manera confiem la nostra acció a les mans del Pare-Mare, i que la impregni de l'esperança que brolla de Jesucrist, mort i ressuscitat.

BIBLIOGRAFIA:

JOSÉ MARÍA RUBIO. *Para vivir la Revisión de Vida. Un método para la acción y para la espiritualidad cristiana*. Estella, Editorial Verbo Divino, 2006. (Versions en paper i digital)

 www.acocat.org
 hola@acocat.org

 facebook.com/aco.acciocatolicaobrera
 [@ACOCat](https://twitter.com/ACOCat)